

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ

**Ζωή και θάνατος, κέρδη και ζημιές
π. Αντωνίου Πινακούλα**

ΧΑΦ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ Τ. Κ. 19003
ΤΗΛ. ΚΑΙ ΦΑΧ: 22990 40040, e-mail: ag.nikolaosmark@yahoo.gr
ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: www.agnikmark.gr

Ζωή και θάνατος, κέρδη και ζημιές

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, σήμερα, Κυριακή μετά την Ὑψωση, ολοκληρώνουμε τις γιορτές μας για την Ὑψωση του τιμίου και ζωοποιού Σταυρού. Την προηγούμενη Κυριακή θέμα μας εἶχαμε το πῶς το μυστήριό του Σταυρού ενεργεῖτο μέσα στον κόσμο μέχρι να ἔρθει ο Χριστός. Μέσα στην εβδομάδα γιορτάσαμε τη Σταύρωση του Χριστοῦ. Και σήμερα θέμα μας εἶναι ο σταυρός ο δικός μας. Γι' αυτό στο Ευαγγέλιο ακούσαμε τα λόγια του Χριστοῦ, τα πολύ γνωστά σε μας, που τα διαβάζουμε επανειλημμένως μέσα στο εκκλησιαστικό ἔτος: «Ὅποιος θέλει να γίνει μαθητής μου θα πρέπει να αρνηθεῖ τον εαυτό του, να σηκώσει τον σταυρό του και να με ακολουθήσει... Ὅποιος θέλει να κερδίσει τη ζωή του θα τη χάσει. Ὅποιος χάσει τη ζωή του θα την κερδίσει».

Ο Χριστός μάς μίλησε με μία αντίθεση. Χάνουμε τη ζωή μας ἢ την κερδίζουμε με την ίδια κίνηση. Ζωή που χάνεται και ζωή που κερδίζεται. Ο Χριστός μιλάει για την ίδια ζωή. «Ὅποιος θέλει να σώσει τη ζωή του θα τη χάσει. Ὅποιος τη χάσει θα την κερδίσει». Τι εννοεῖ ο Χριστός όταν μιλάει με αυτόν τον αντιφατικό τρόπο; Τι εἶναι αυτό που χάνεται και τι εἶναι αυτό που σώζεται; Λες και υπάρχει κάποιος που πεθαίνει και κάποιος που ζει και ανασταίνεται. Ο Χριστός βέβαια μιλάει για τον καθένα από μας ἢ μάλλον γι' αυτό που εἶναι καθένας από μας. Καθένας από μας εἶναι μόνο μία ζωή. Ποια ζωή εἶναι λοιπόν αυτή που χάνεται και ποια ζωή εἶναι αυτή που κερδίζεται;

Ο Χριστός το εἶπε ἄλλοτε διαφορετικά. Στην παραβολή του Ἀσώτου για το ίδιο πράγμα μίλησε, όταν ἔλεγε ὅτι ο πατέρας μοίρασε στα δυο παιδιά του την περιουσία του. Και την ἔκοψε στα δύο, δίνοντας στον μεγάλο τη μισή και στον νεότερο την ἄλλη μισή. «Διεῖλεν αὐτοῖς τὸν βίον». Τι περιουσία εἶχε ο πατέρας να μοιράσει; Και τι ακριβῶς τους μοίρασε; Προφανῶς ο Χριστός ἠθέλε να πει ὅτι ο Πατέρας χάρισε στον καθένα μας τη ζωή. Ὅλοι μας ἔχουμε την ίδια περιουσία. Αυτή που μας ἔδωσε ο Πατέρας. Ὅλοι ἔχουμε μία ζωή, ἀλλά ο καθένας τη ζει διαφορετικά. Υπάρχουν λοιπόν δύο τρόποι που μπορεί να ζήσει

Κυριακή μετά την Ὑψωση

κάνεις τη ζωή του. Και με τον έναν τρόπο να την κερδίσει και με τον άλλον να τη χάσει. Ο πρεσβύτερος γιος να ζήσει στο σπίτι του Πατέρα, ο άσωτος να τη σπαταλήσει.

Ο απόστολος Παύλος, γράφοντας στους χριστιανούς της Εφέσου, μας έδωσε μια εικόνα για να καταλάβουμε την ίδια πραγματικότητα. Η εικόνα είναι διπλής όψεως. Από τη μια μεριά εικονίζει τον «παλαιό άνθρωπο» και από την άλλη τον «καινούργιο άνθρωπο». Μέσα μας υπάρχουν δύο άνθρωποι. Ο καθένας από μας, που είναι ένας, είναι ταυτόχρονα δύο. Ο παλαιός, αυτός που πέθανε όταν βαπτιστήκαμε, γίναμε χριστιανοί κι αποφασίσαμε να γίνουμε μαθητές του Χριστού. Κι ο καινούργιος, που γεννήθηκε μέσα μας με το βάπτισμα κι ο οποίος μεγαλώνει σιγά-σιγά εξαφανίζοντας τον παλαιό άνθρωπο (Εφεσ. 4,22-24). Γράφοντας στους Κορινθίους χρησιμοποιεί την ίδια εικόνα. Εκεί ο παλαιός άνθρωπος ονομάζεται εξωτερικός, και ο καινούργιος εσωτερικός: «Γι' αυτό λοιπόν δεν χάνουμε το θάρρος μας. Μπορεί εξωτερικά να βαδίζουμε στον θάνατο, εσωτερικά όμως, μέρα με την ημέρα, η ζωή μας ανανεώνεται. Για ό,τι προσωρινά ασκεί μια ελαφρά πίεση πάνω μας, μας προετοιμάζει για ολοένα και μεγαλύτερο πλούτο αιώνιας δόξας. Δεν στοχεύουμε σ' αυτά που φαίνονται, αλλά σ' αυτά που δεν φαίνονται· γιατί όσα φαίνονται είναι πρόσκαιρα, ενώ όσα δεν φαίνονται είναι αιώνια» (Β' Κορ. 4,16-18). Υπάρχουν λοιπόν μέσα μας δύο άνθρωποι. Ο εξωτερικός κι ο εσωτερικός. Εξωτερικά φαίνεται ότι πεθαίνουμε καθημερινά και δεν ζούμε τη ζωή μας. Εσωτερικά όμως ημέρα με την ημέρα η ζωή μας ανανεώνεται. Γι' αυτό ο Χριστός μάς λέει για τον Σταυρό πως όποιος χάσει τη ζωή του, δηλαδή τον παλαιό και εξωτερικό άνθρωπο, θα την κερδίσει, θα ζήσει ως νέος άνθρωπος.

Όταν λέει ο Χριστός να σηκώσουμε τον σταυρό μας, δεν μας παροτρύνει να ασπαστούμε μια ιδέα. Αντίθετα, μας προτρέπει να ζήσουμε με τρόπο που θα αισθανόμαστε ότι κατά ένα μέρος του εαυτού μας πεθαίνουμε. Δηλαδή ένα μέρος των σκέψεων, των συναισθημάτων και των επιθυμιών μας εγκαταλείπεται. Και αντίστοιχα οι συναναστροφές μας με ανθρώπους και η σχέση μας με πράγματα και καταστάσεις αλλάζει. Αυτό το βιώνουμε οδυνηρά, με βαθιά αίσθηση απώλειας. Γι' αυτό και λέει ο Απόστολος ότι βαδίζουμε προς τον θάνατο. Αλλά ό,τι προσωρινά ασκεί μια προσωρινή πίεση πάνω μας, μας πλουτίζει με τη δόξα του Θεού. Τι είναι αυτό που μας πιέζει και γιατί μας πιέζει; Αι-

Κυριακή μετά την Ύψωση

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Γαλ. β' 16 - 20)

Ἀδελφοί, εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου ἐὰν μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεύσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου, διότι οὐ δικαιωθήσεται ἐξ ἔργων νόμου πᾶσα σὰρξ. Εἰ δὲ ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν Χριστῷ εὐρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἁμαρτωλοὶ, ἄρα Χριστὸς ἁμαρτίας διάκονος; Μὴ γένοιτο. Εἰ γὰρ ἂ κατέλυσα ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, παραβάτην ἐμαυτὸν συνίστημι. Ἐγὼ γὰρ διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθανον, ἵνα Θεῷ ζήσω. Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός· ὁ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ τῆ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀγαπήσαντός με καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΠΕΡΙΚΟΠΗΣ

Ἀδελφοί, γνωρίζομεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος δεν δικαιώνεται ἀπὸ τα ἔργα του νόμου ἀλλὰ διὰ τῆς πίστεως εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, ἐπιστέψαμε καὶ εμεῖς εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, διὰ νὰ δικαιωθούμε διὰ τῆς πίστεως εἰς τὸν Χριστὸν καὶ ὄχι ἀπὸ τα ἔργα του νόμου, διότι ἀπὸ τα ἔργα του νόμου κανεὶς ἄνθρωπος δεν θα δικαιωθῆ. Ἀλλ' ἐὰν εμεῖς που ἐζητήσαμε νὰ δικαιωθούμε διὰ του Χριστοῦ, ευρεθήκαμε καὶ εμεῖς ἁμαρτωλοὶ, ἀραγε ὁ Χριστὸς ἐξυπηρετεῖ τὴν ἁμαρτίαν; Μὴ γένοιτο! Ἐὰν ὅμως οἰκοδομῶ πάλιν, ἐκεῖνα που ἐγκρέμισα, ἀποδεικνύω τὸν εαυτὸν μου παραβάτην. Διότι ἐγὼ διὰ του νόμου ἐπέθανα ὡς πρὸς τὸν νόμον, διὰ νὰ ζήσω ὡς πρὸς τὸν Θεόν. Ἐχω σταυρωθῆ μαζί με τὸν Χριστὸν. Δεν ζῶ δε πλέον ἐγώ, ἀλλὰ ζῆ μέσα μου ὁ Χριστὸς, τὴν ζωὴν δε τὴν ὁποῖαν τώρα ζῶ εἰς τὸ σῶμα, τὴν ζῶ με πίστιν εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος με ἀγάπησε καὶ παρέδωκε τὸν εαυτὸν τοῦ πρὸς χάριν μου. (ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ, ἐκδ. Αποστ. Διακονίας)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

1) 🔔 ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΘΕΙΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ 🔔

Τρίτη 20 Σεπτεμβρίου 2016, Αγία Παρασκευή Μαρκ/λου 7:00π.μ.

Παρασκευή 23 Σεπτεμβρίου 2016, Άγιος Νικόλαος Μαρκ/λου 7:00π.μ.

Σάββατο 24 Σεπτεμβρίου 2016, Άγιος Νικόλαος Μαρκ/λου 7:00π.μ.

2) ⚔ ΙΕΡΑ ΑΓΡΥΠΝΙΑ ⚔

Τὴν Παρασκευή 30 Σεπτεμβρίου 2016 (8:00 μ.μ.) πρὸς Σάββατο 1^η Οκτωβρίου 2016 (12:30 π.μ.) θα τελεστεῖ στο Ναὸ μας Ἱερά Α-γρυπνία ἐπ' ευκαιρία τῆς Συνάξεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Γοργοεπηκόου. Θα ψάλλει Βυζαντινὸς χορὸς.

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ Τ.Κ. 19003, ΤΗΛ. 3ΧΑΙ FAX: 22990 40040, e-mail: ag.nikolaosmark@yahoο.gr, ΙΕΤΟΣΕΒΑΙΔΑ ΝΑΟΥ: www.aznikmark.gr

Κυριακή μετὰ τὴν Ὑψωσιν

σθανόμαστε το βάρος των εντολών του Χριστού και τη φυσική αντίδραση της καρδιάς μας, που θέλει να το αποφύγει. Ο Απόστολος μάς διαβεβαιώνει ότι όσο κι αν φαίνεται αυτή η αντίδρασή μας έντονη, δεν παύει να είναι εξωτερική και η επιμονή μας θα αποκαλύψει τον εσωτερικό μας άνθρωπο. Αυτά τα πράγματα δεν φαίνονται. Και λέει αλλού ο ίδιος ότι αυτός ο δεύτερος άνθρωπος, η ζωή που κερδίζεται όπως είπε ο Χριστός, είναι κρυμμένος μαζί με τον Χριστό, «κέκρυπται σύν τῷ Χριστῷ» (Κολ. 3,3), και θα φανερωθεί όταν έρθει Εκείνος. Η ζωή που κερδίζεται είναι μια ζωή που άρχισε τώρα, που αυξάνει συνεχώς, που μεγαλώνει αλλά θα φανεί ολόκληρη όταν θα έρθει ο Χριστός. Εμείς οι χριστιανοί περιμένουμε τον Χριστό. Όταν θα έρθει Εκείνος, θα φανερώσει το νόημα της ζωής μας, αυτό που εμείς τώρα καλλιεργούμε, αυτό για το οποίο αγωνιζόμαστε, αυτό για το οποίο μίλησε ο Χριστός λέγοντας ότι σώζουμε την ψυχή μας επειδή τη χάνουμε.

Αγαπητοί αδελφοί, αυτά τα ήξεραν πάντα οι άνθρωποι. Ότι δηλαδή ο άνθρωπος δεν είναι ένα πράγμα. Θέλει να είναι, αλλά δεν το μπορεί. Υπάρχουν δυνάμεις μέσα του που τον οδηγούν να ζει αντιφατικά. Η μία δύναμη τον τραβάει από δω, η άλλη από κει. Η μία μπρος, η άλλη πίσω. Η μία δεξιά, η άλλη αριστερά. Θυμάστε εκείνο τον μύθο των αρχαίων που ο άνθρωπος οδηγεί ένα αμάξι που είναι ζευγμένο σε άλογα και τα άλογα αυτά πάνε σε διαφορετικές κατευθύνσεις. Και πρέπει ο ηνίοχος να μπορέσει με τη δεξιοτεχνία του, με την πείρα του, με τις δυνάμεις του, να το στρέψει προς μία κατεύθυνση για να μπορέσει να φτάσει εκεί που θέλει. Και σήμερα ξέρουμε ότι ο άνθρωπος δεν είναι κάτι το ενιαίο, υπάρχουν πολλά πράγματα μέσα του. Ο Χριστός όμως μάς είπε ότι όλα αυτά είναι ο ίδιος ο εαυτός μας, τον οποίο πρέπει να αρνηθούμε. Έχουν γίνει ένα με μας, με το ίδιο το σώμα μας. Χρησιμοποίησε τα μέλη του σώματός μας για να εκφράσει τη συνείδηση που έχει ο καθένας μας πως οι σχέσεις και οι εξαρτήσεις μας από πρόσωπα και πράγματα είναι τόσο στενές, έχουν γίνει ένα με το πετσί μας. Γι' αυτό είπε: Αν σε εμποδίζει το μάτι σου να μπει στη Βασιλεία του Θεού, βγάλ' το. Σε συμφέρει να μπει με ένα μάτι στη Βασιλεία του Θεού. Αν σε εμποδίζει το πόδι σου, κόψ' το. Σε συμφέρει να μπει με ένα πόδι στη Βασιλεία του Θεού παρά να μην μπει σ' αυτήν. Δεν προέτρεπε βέβαια να ακρωτηριασθούμε, αλλά να εννοήσουμε την αλήθεια, την κατάστασή μας και τη θέση του σταυρού στη ζωή μας.

Κυριακή μετά την Υψώσι

Είναι τόσο δύσκολο να το εννοήσουμε και ακόμα περισσότερο να επιδιώξουμε τη σύγκρουση με τον δεύτερο εαυτό μας. Ο Χριστός πρόβαλε σήμερα έναν λογισμό με τεράστια δύναμη. Μας έδωσε μια σκέψη που είναι ικανή να ανατρέψει κάθε αντίθετο επιχείρημα και να εξουδετερώσει κάθε δικαιολογία. Μας κάλεσε να επιστρατεύσουμε τον ίδιο τον εαυτό μας και μάλιστα την πλευρά εκείνη που φέρνει τα εμπόδια. Δεν υπάρχει τίποτε πιο ισχυρό από το ένστικτο της αυτοσυντήρησης. Μπροστά στον θάνατο ο καθένας μας επιστρατεύει όλες του τις δυνάμεις για να ζήσει. Για να ζήσετε λοιπόν, λέει ο Χριστός, πρέπει να πεθάνετε. Να πεθάνετε τον δεύτερο εαυτό σας, τον παλαιό και εξωτερικό άνθρωπο που κουβαλάτε μαζί σας.

Μας έδειξε επίσης και τον τρόπο. Πρέπει να ακολουθήσουμε Εκείνον σηκώνοντας τον δικό μας σταυρό. Πρέπει να βγούμε από αυτό το κλειστό πράγμα που περιλαμβάνει τους δύο αντιφατικούς κόσμους και μας κρατάει δεμένους στη μιζέρια του εαυτούλη μας και στη φτώχεια της ζωής μας. «Πρέπει να με ακολουθήσετε». Κι εμείς ξέρουμε πού βάδισε ο Χριστός. Βάδισε στον δρόμο που τον κάλεσε ο Πατέρας και σήκωσε τις ευθύνες όλων. Και το σπουδαιότερο έγινε η δύναμη όλων μας. Ο Σταυρός του είναι τρόπος και δρόμος, δύναμη, ζωή και νόημα. Δημιουργεί μέσα μας την αίσθηση της ευθύνης για τους άλλους ανθρώπους.

Μας καλεί λοιπόν ο Χριστός σήμερα να αλλάζουμε επίπεδο ζωής. Μας κρούει τον κώδωνα του κινδύνου εάν παραμείνουμε εγκλωβισμένοι στον εαυτό μας. Χτυπάει μια πολύ μεγάλη καμπάνα και μας αποκαλύπτει ένα μεγάλο μυστικό λέγοντάς μας: «Προσέξτε! Αυτό που μπορεί να σας οδηγήσει στην ελευθερία είναι αυτό που σας κρατάει αιχμαλώτους. Το ένστικτο της αυτοσυντήρησής σας. Για κοιτάξτε! Σας συμφέρει να χάσετε τη ζωή σας; Ή να την κερδίσετε; Είναι προτιμότερο λοιπόν να την κερδίσετε χάνοντας τον εαυτό σας, χάνοντας αυτό στο οποίο είστε κλεισμένοι. Και βγαίνοντας απ' αυτό θα δοθείτε στους αδελφούς σας και στον Θεό».

Αγαπητοί αδελφοί, τελειώνοντας σήμερα τις γιορτές της Υψώσεως του Σταυρού, ας κρατήσουμε αυτό που τόσο συχνά ακούμε, αλλά φαίνεται να χρειάζεται να το καταλάβουμε ακόμη περισσότερο. Για να ακολουθήσουμε τον Χριστό, πρέπει να βγούμε από το επίπεδο στο οποίο ζούμε και να βαδίσουμε στο δικό του επίπεδο, μαζί του, για τη βασιλεία του.

π. Αντωνίου Πινακούλα, από το βιβλίο «Το αλάτι της γης», σελ. 53 - 62, Α' έκδοση Ιανουάριος 2014, εκδόσεις Έν πλῶ

Κυριακή μετά την Ύψωση